

Gazeta Nowska

Abonament miesięczny w ekspedycji 90 groszy, z opłatą pocztową 98 groszy. W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie lub tem podobnych nie przewidzianych okoliczności, wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Od ogłoszeń pobiera się za 1-lam, wiersz 15 groszy. Reklamy przed dziełem ogłoszeń wiersz 35 groszy. — „Gazeta Nowska” wychodzi 1 raz tygodniowo a mianowicie w piątek. — Wydawca, drukiem i nakładem Władysława Wesolowskiego w Nowem (Pomorze). Prenumerata płatna zgóry. Ogłoszenia płatne natychm. Redaktor odpowiesz. Władysław Wesolowski, Nowe.

Nr. 44.

Nowe, sobota 31-go października 1936 r.

Rok XIII.

Dzień kupca-chrześcijanina na Pomorzu.

Jak już sygnalizowaliśmy, tegoroczne Walne Roczne Zebranie Delegatów Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzu odbędzie się w niedzielę, dnia 15 listopada r. b. w Tezewie. W tymże dniu odbędzie się w Tezewie Kongres Kupiectwa Pomorskiego, który rozpocznie się o godz. 17 w Hali Miejskiej, a który zaszczyca swą obecnością reprezentanci władz państwowych, samorządowych, prasa i t. d.

Naczelna organizacja kupiectwa pomorskiego — Związek Towarzystw Kupieckich na Pomorzu — wzywa swych członków do gremialnego udziału w Kongresie, by w ten sposób zadokumentować swoją chęć i wolę do współdziałania z całym społeczeństwem w odbudowie gospodarstwa narodowego Państwa.

O ulgi podatkowe dla przedsiębiorstw handlowych.

W projekcie dekretu o ulgach podatkowych dla inwestycji nie była uwzględniona sprawa ulg dla nakładów inwestycyjnych w przedsiębiorstwach handlowych. Wobec tego samorząd gospodarczy wystąpił z wnioskiem o ich uwzględnienie w ramach wspomnianego aktu ustawodawczego.

Samorząd gospodarczy wysunął postulat, aby w okresie od 1 listopada 1936 r. do 1 stycznia 1941 r. przedsiębiorstwom handlowym — włączając przedsiębiorstwa gastronomiczne, hotele i kinematografy — przysługiwało prawo jednorazowego potrącenia z podstaw wymiaru podatku dochodowego wydatków na kapitalny remont. Przyznanie podobnej ulgi ułatwiłoby w płaszczyźnie podatkowej przeprowadzenie nieodzownej modernizacji placówek handlu towarowego w podanym wyżej szerszym ujęciu, wynikającym z konstrukcji taryfy świadectw przemysłowych.

Dochody i wydatki państwowe.

Ogólna suma dochodów państwowych w I półroczu roku budżetowego 1936-37, t. j. od 1 kwietnia do 30 września r. b., wynosiła 1.044.595 tys. zł wobec 939.717 tys. zł w odpowiednim okresie 1935-36, a ogólna suma wydatków 1.045.489 tys. zł wobec 1.102.972 tys. zł.

Dochody państwowe w pierwszych 6 miesiącach bieżącego roku budżetowego wzrosły przeto w stosunku do odpowiedniego okresu budżetowego 1935-36 o 104.878 tys. zł., gdy wydatki równocześnie zmniejszyły się o 57.483 tys. zł.

Dzięki temu deficyt budżetowy za I półrocze 1936-37 wyniósł tylko 894 tys. zł, gdy w analogicznym okresie 1935-36 wynosił 163.255.000 zł.

„Dzień Oszczędności”.

W dniu 31 października r. b. cały świat cywilizowany obchodzi poraz dwunasty „Dzień Oszczędności”. Pierwszy obchód odbył się 31 października 1925 r., jako w rocznicę ukończenia pierwszego Międzynarodowego Kongresu Kas Oszczędności w Mediolanie (31 października 1924 r.). Zakończenie kongresu w dniu 31 października posłużyło jako ustalenie tego dnia do stałego obchodu „Dnia Oszczędności” i propagandy idei oszczędzania.

Zainteresowanie tym obchodem wzrasta z roku na rok i w roku poprzednim jedenasty „Dzień Oszczędności” obchodziło 28 państw europejskich i zamorskich.

Obchodem tym patronuje Międzynarodowy Instytut Oszczędności, który jednoczy 5500 kas oszczędności z 30 państw.

Na Wschodzie zmiany coraz większe.

Po krótkim okresie spokoju, po pozornej a wiele znaczącej ciszy, niespokojny Daleki Wschód znowu daje znać o sobie.

Japonia przez ten czas meblowała swoje mandżurskie mieszkanie, zdobyte takim kosztem, prawie bez odstępnego. Dziś widocznie

przybysze z Nipponu urządzili się w nowym, niby samodzielnym państwie i rozglądają się za nowymi zdobyczami. Daleko ich nie szukają, na razie mają apetyt na Chiny. Niestety obecnie sytuacja się zmieniła, jest już nieco inna, aniżeli w roku ubiegłym. Podzielono na dwie części, Chiny mają dziś za sobą nie tylko Rosję Sowiecką, ale i Anglię. Hasło „Azja dla Azjatów” zawsze było niemiłe dla ucha Anglika, ale trawestacja japońska „Azja dla japończyków” staje się czemś niepokojącym.

Zbyt pojętny uczeń japoński przez długie lata słuchał swego angielskiego nauczyciela, aż wreszcie zrozumiał i to w znacznie szerszym zakresie, aniżeli tego wymagał program. Jeszcze stosunkowo nie tak dawno, bo w ubiegłym stuleciu, surowe prawo regulowało przyrost naturalny, dbając, aby ludność nie wzrosła ponad 25 milionów. Wreszcie spostrzeżono szkodliwość podobnej polityki, a za jedyny środek wzbogacenia się kraju uznano uprzedzienie państwa. I odtąd kroczy Japonia wielkimi krokami ku lepszej przyszłości. Nadmiar ludności skierowano ku ziemiom białych, którzy z czasem, w zrozumiałej obawie przed zalewem żółtej rasy, ograniczyli możliwości emigracji japońskiej. Kolonizacja, a następnie po wojnie chińsko-japońskiej, aueksja Formozy i całego szeregu mniejszych wysp archipelagu Riu-Kiu, stworzyły tego rodzaju sytuację, że Żółte morze i Chińskie zostały opasane pierścieniem japońskich wpływów. Kolonizacja japońska sięgnęła jeszcze dalej, do Borneo, Nowej Gwinei aż wreszcie wdarła się na kontynent, wywołując tym żywe niezadowolenie ze strony Stanów Zjednoczonych. Z drugiej strony Japonia odsunęła Rosję od morza Żółtego, a stworzeniem Mandżu-Kuo poważnie zagroziła linii syberyjskiej i skarbnicy wszelkich dóbr doczesnych, jaką jest Syberia.

Zdobycze terytorialne Japonii odsuwają się jednak na plan drugi w porównaniu z niebezpieczeństwem ekspansji gospodarczej. Pod względem ekonomicznym europejskie posiadłości w Azji są niemal całkowicie w rękach Japonii, a rywalizacja przemysłowa ze Stanami Zjednoczonymi rozwija się coraz pomysłniej. Groźba zwycięstwa ekonomicznego Japonii zawisła nie tylko nad Ameryką ale również i nad Europą. Prawie wszędzie są wprowadzone restrykcje, mające na celu zamknięcie rynków dla wyrobów przemysłu Imperium Wschodzącego Słońca.

Na przestrzeni lat 80 Japonia potrafiła osiągnąć zdumiewające rezultaty. Należy zaznaczyć, że ustroj wewnętrzny, a przede wszystkim przedziwne usposobienie Japończyka, były niezwykle sprzyjające dla czynników kierujących. Pomimo ciężkich warunków materialnych, graniczących częstokroć z nędzą, w Japonii nie było i nie ma żadnych ruchów socjalnych w europejskim rozumieniu. Nawet robotnicy nie tworzą żadnych związków zawodowych.

Najbardziej zagrożone w swych posiadłościach azjatyckich są Anglia i Holandia. Według poglądów włoskich, wyrażonych na łamach miesięcznika „Rivista Maritima”, ostoją i punktem wyjściowym do walki ze Wschodem jest Singapur. Kosztem olbrzymich sum wybudowano fortyfikacje tej największej morskiej i lotniczej bazy angielskiej, mają zabezpieczyć drogi morskie do Australii i Nowej Zelandii, a tym samym odciąć Japonię od zachodu. Czy to jednak pomoże, tembardziej, że posiadłości drugiego partnera, Indie Holenderskie, nie stanowią bastionu nie do zdobycia.

Gra japońska jest tym groźniejsza, że oprócz atutów gospodarczych, Japonia posiada również poważne atuty wojskowe. Przewagę mocnej pięści subtelnego Japończyka zna doskonale. I zbroi się. Armia, lotnictwo i marynarka pochłaniają coraz większe sumy na modernizację i rozbudowę. Lotnicze zakłady Kawasaki Dockyard i Nakajima produkują coraz nowsze i bardziej ulepszone serie płatowców. Budżet marynarki w 1936 r. został zwiększony o 21 proc. i wyniósł 551 milionów yen. Armia lądowa, zaopatrzona w nowoczesne środki walki, obecnie dużo uwagi poświęca motoryzacji. Rosja twierdzi, że zbrojenia japońskie są skierowane przeciwko niej. Niewątpliwie, jest w tym dużo racji, ale należy również zaznaczyć, że Japonia zwróci się przeciwko każdemu, kto zechce powstrzymać ją w jej, na szeroką skalę zakrojonej ofensywie.

A kto zechce?

Bez dobrych dróg nie ma motoryzacji.

W szeregu państw obcych miliony inwestowane na drogi, okupują się sownie dochodami płynącymi z ruchu samochodowego. We Francji np. dochody skarbu z ruchu samochodowego przewyższają wydatki na budowę i utrzymanie dróg.

Poza bezpośrednimi dochodami państwa z tego źródła, rozwój motoryzacji do tego stopnia wpływa na ożywienie ogólnego życia gospodarczego kraju, że w wielu państwach przeznaczono, mimo kryzysu i właśnie dla jego zwalczania, ogromne sumy na budownictwo drogowe. Budowa dróg uznana jest za najbardziej skuteczny środek zwalczania bezrobocia; dzięki zatrudnieniu bezpośrednio na drogach licznych bezrobotnych, oraz dzięki ożywieniu licznych przemysłów, przyjmujących udział w budowie nowoczesnych dróg. W Stanach Zjednoczonych 41 proc. budżetu przeznaczano na drogi, podczas gdy w Polsce nawet w najlepszych czasach państwo w swym ogólnym budżecie przeznaczalo na drogi zaledwie 2 proc. We Włoszech i w Niemczech budowane są wspaniałe autostrady, przeznaczone wyłącznie dla pojazdów mechanicznych.

U nas wszystkie ciężary budowy i utrzymania dróg spoczywają teoretycznie na Państwowym Funduszu Drogowym, który ma zasadniczo czerpać dochody z motoryzacji, a który w myśl poprzedniego brzmienia ustawy miał otrzymywać ponadto około 60 milionów złotych rocznie z ogólnego budżetu państwa. Przez nieopatrzne skreślenie tej dotacji zbyt wielkie zadanie zostało położone w chwili stworzenia funduszu drogowego na słabe jeszcze barki motoryzacji. Poza tym zbyt wysokie stawki od pojazdów mechanicznych przy jednoczesnym zalamaniu się ogólnej koniunktury gospodarczej sprawiły, że Państwowy Fundusz Drogowy zawiódł pokładane w nim nadzieje i w pierwszych już latach został poważnie zadłużony. Tym sposobem wobec nieoczekiwanego skreślenia dotacji państwowej i zbyt niemożliwym, Państwowy Fundusz Drogowy, słuszny skądinąd w swym założeniu, nie spełnił swego zadania drogowego i był jedną z przyczyn zahamowania rozwoju motoryzacji.

Posiadamy w tej chwili około 26 tysięcy samochodów, na jeden więc samochód przypada niemal 1 km. samych dróg państwowych, to też nie można się spodziewać, aby właściciel tego samochodu mógł ponieść nie tylko koszt utrzymania tego kilometra, lecz również koszt jego modernizacji.

To też bez inwestycji drogowych nie można myśleć serio o rozwoju w Polsce motoryzacji.

Czy wiecie, że...

— W Ameryce stosowany jest obecnie nowy rodzaj wyłącznika elektrycznego, skonstruowanego w ten sposób, że światło gaśnie nie natychmiast, ale dopiero w jakiś czas po przekręceniu go. Ma to na celu ułatwienie poruszania się po pokoju w wypadkach, gdy po wyłączeniu światła musimy jeszcze dojść do drzwi, łózka i t. p.

— Przeciętny rozmiar ręki kobiecej powiększył się w ciągu ostatnich 20 lat o więcej niż jeden numer rękawiczki.

Sądy i prawo.

CZY ORGANIZOWANIE I ZAKŁADANIE PRZEZ PRACOWNIKA W CZASIE TRWANIA STOSUNKU PRACY WŁASNEGO PRZEDSIĘBIORSTWA UPOWAŻNIA PRACODAWCĘ DO NIEZWŁOCZNEGO WYPowiedzenia.

Stanisław M. był przez szereg lat pracownikiem w firmie P. w połowie 1934 r. założył on pracując nadal w firmie P. własne przedsiębiorstwo pod nazwą E., którego działalność miała polegać na wyrobieniu artykułów konkurencyjnych dla firmy P. Pracodawca Stanisława M. dowiedziawszy się o tym fakcie wydalili go bez odszkodowania. Stanisław M. wystąpił wobec tego do sądu pracy o trzymiesięczne odszkodowanie i niewyzyskany urlop. Sprawa zawędrowała w toku instancji do Sądu Najwyższego, który orzekł, że pojęcie „prowadzenia własnego przedsiębiorstwa”, o którym mówi art. 9 rozp. o pracy pracowników umysłowych, jako o przyczynie natychmiastowego wypowiedzenia z „organizowaniem” lub „zakładaniem” przez pracownika takiego przedsiębiorstwa, gdyż czynności pracownika, zmierzające jedynie do utworzenia sobie warsztatu pracy, choćby takiego samego, w jakim on pracuje w czasie trwania stosunku pracy, nie jest jednoznaczne z prowadzeniem w tym czasie własnego przedsiębiorstwa i nie wytwarza jeszcze dla pracodawcy szkodliwej konkurencji wobec czego nie upoważnia go do niezwłocznego rozwiązania umowy (C. I. 1475-35).

KIEDY ODPOWIEDZIALNOŚĆ PONOSI LEKARZ, A KIEDY KASA CHORYCH (OBECNIE UBEZPIECZALNIA).

W ostatnim zbiorze orzeczeń Izby Cywilnej Sądu Najwyższego ukazało się ciekawe orzeczenie regulujące odpowiedzialność za niewłaściwe leczenie i t. p. byłych kas chorych, stosujące się obecnie do ubezpieczalni. W orzeczeniu tym S. N. stwierdza, że odpowiedzialność kas chorych z tytułu niewłaściwego leczenia przez jej lekarzy, względnie wadliwego zabiegu, mogłaby mieć miejsce w tych tylko przypadkach, gdyby udowodnione zostało bądź oczywiście nieostrożne powierzenie czynności wymagających daleko posuniętej specjalizacji osobie niewłaściwej (np. powierzenie dokonywania poważnych operacji chirurgicznych lub ginekologicznych lekarzowi o innej specjalności), bądź takie ograniczenie lekarzy w wyborze środków lekarskich lub technicznych, względnie co do czasu przeprowadzenia kuracji, które mogło zaważyć na jej skutkach, bądź wreszcie w przypadku wadliwej organizacji pracy lekarzy kas chorych, polegającej np. na daniu lekarzom niefachowego personelu pomocniczego, poza zaś tymi wypadkami odpowiedzialność za ewentualne skutki kuracji lub wadliwość zabiegów leczniczych ponosi na ogólnych zasadach prawa sam lekarz, który zabiegów tych dokonał, względnie kurację zalecił.

Zdetrzonizowane szkło.

W laboratorium „Imperial Chemical Co” dokonano niedawno sensacyjnego wynalazku, wytwarzając nową, absolutnie przezroczystą materię, nazwaną „Perspex”. Ma ona znaczną przewagę nad szkłem, ponieważ wcale się nie tłucze, jest bardzo elastyczna i waży o 50 proc. mniej niż szkło. Kompozycja nowego wynalazku pozostaje tajemnicą. Wiadomo jedynie, że materiały potrzebne do fabrykacji „Perspexu” otrzymuje się z węgla, wody i powietrza. Perspex znajdzie przede wszystkim zastosowanie w lotnictwie, zwłaszcza wojskowym, albowiem przezroczyste kabiny samolotowe z perspexu będą doskonałą stacją obserwacyjną.

CZY WIECIE, ŻE...

— Największą transakcją dobrami ziemskimi w historii było w r. 1803 nabycie przez Stany Zjednoczone od Francji jednej trzeciej Luizjany — terenu 5 razy większego niż sama Francja. Cena tej ziemi była również rekordowa, wynosiła bowiem... 4 centy za akr.

Zwalczanie spekulacji i drożyzny.

Na podstawie rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dnia 20. II. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 139) i zarządzenia Starosty Powiatowego w Świeciu z dnia 12. VII. 1932 r. (Pom. Dz. Woj. Nr. 18, poz. 294), Zarząd Miejski podaje do publicznej wiadomości co następuje:

Ogłoszenie przetargu.

Podaję do publicznej wiadomości, że w dniu 11 listopada 1936 r. o godz. 10 odbędzie się w gmachu Starostwa Powiatowego w Świeciu pokój Nr. 5 publiczny przetarg ofert pisemnych na dzierżawę niżej wyszczególnionych obwodów rybackich rzeki Wisły.

Nr. obwodu rzeki Wisły	Opis granic obwodu	Wysokość wadium w zł	Obowiązki zarybienia		
			Ilość narybku lososia	Szczupak wzgl. sandacz	
			Palozaki sztuk	zaoczko-wana ikra ziarn.	
265	Obwód rybacki obejmuje obszar biegu lewej połowy rzeki Wisły od ostrogi Nowe Nr. 15 (dawny przewóz w Nowem) do ostrogi Kozielec Nr. 22. Obwód ten graniczy z gruntami lewobrzeżnej gminy Nowe powiatu świeckiego	500,—	9.400	4.100	82.000
266	Obwód rybacki obejmuje obszar biegu lewej połowy rzeki Wisły od ostrogi Kozielec Nr. 22 do ostrogi Wiosło Nr. 13. Obwód ten graniczy z gruntami lewobrzeżnych gminy Nowe pow. świeckiego i Opalenie powiatu tozowskiego.	350,—	7.800	3.400	64.000

Dzierżawa rozpoczyna się z dniem 1. X. 1936 r. i trwać będzie przez pięć lat i sześć miesięcy do dnia 31. III. 1942 r.

Do obowiązków dzierżawcy między innymi należy:

1. złożenie kaucji w wysokości jak podano wyżej,
2. płać czynszu z góry w ciągu miesiąca kwietnia każdego roku,
3. obowiązkowe zarybienie obwodu według stawek podanych wyżej,
4. utrzymanie strażnika rybackiego.

Wadium licytacyjne w ustalonej wysokości należy złożyć w Kasie Skarbowej w Świeciu na rachunek depozyt Starostwa przed rozpoczęciem przetargu.

Pisemne oferty na dzierżawę obwodu rybackiego z podaniem wysokości ofiarowanego czynszu rocznego należy w zamkniętych i opieczętowanych kopertach wnieść do Starostwa Powiatowego w Świeciu pokój Nr. 5 za potwierdzeniem najdalej do dnia 11. XI. 1936 r. godz. 10 przedpołudniem.

Bliższych wyjaśnień w sprawie warunków przetargu i dzierżawy obwodów rybackich udzieli Starostwo Powiatowe w Świeciu.

Starosta Powiatowy p. o. (—) Mgr. Cwinarowicz.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Nowe, dnia 22 października 1936 r.

(—) Kuchczyński, burmistrz.

Posiadacze sklepów, składów, jatek mięsnych, handli, straganów, restauracji, bufetów kolejowych, cukierni i innych przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku z wyłączeniem producentów rolnych, nie mających przedsiębiorstwa handlowego, winni uwidaczniać ceny bezpośrednio na przedmiotach powszedniego użytku oraz wywieszać cenniki takich przedmiotów.

Bezpośrednie uawnienie cen polega na oznaczeniu ceną każdego gatunku i rodzaju przedmiotów powszedniego użytku, przeznaczonych na sprzedaż znajdujących się zarówno wewnątrz lokalu sklepowego, jak i na wystawie sklepowej.

Cenniki powinny być: a) drukowane lub pisane atramentem, b) jednolitego formatu o wielkości co najmniej pół arkusza papieru, c) zawierać nazwę firmy, datę sporządzenia, wyszczególnienie towarów według gatunków i rodzajów i ich cen, d) umieszczane wewnątrz lokalu sklepowego (jatek, straganów) na miejscu widocznym, umożliwiającym zapoznanie się z nimi przez kupujących.

Ceny uwidocznione tak na samym towarze, jak również i podane w cenniku powinny być obliczane wyłącznie w stosunku do obowiązujących jednostek miar (1 mtr., 1 litr., 1 kg. i t. p.) lub sztuki. Oznaczenie cen od — do dopuszczalne jest tylko w wypadkach, gdzie szczegółowe wyliczenia wszystkich gatunków i rodzajów towarów nastęrczałoby na znaczne trudności ze względu na ich ilość.

Ceny ujawnione na przedmiotach powszedniego użytku winny być zgodne z cenami istotnie pobieranymi.

Obowiązkowi uawniania cen podlegają następujące artykuły powszedniego użytku:

- a) ziemiopłody i ich przetwory, jak: żyto, pszenica, jęczmień, owies, mąka żytnia i pszenna, pieczywo (wszelkie), kasza (wszelka) itp.;
- b) jarzyny (wszelkie), jak: ziemniaki, kapusta, buraki, brukiew, groch, fasola, kalafior, szparagi, szpinak itd.;
- c) nabiał i jaja: masło, mleko (wszelkie) zbierane, niezbiierane, kwaśne, sterylizowane, skondensowane, śmietana, śmietanka, sery krajowe, jaja;
- d) ryby: ryby żywe, ryby śnieżne, ryby wędzone;
- e) potrawy i napoje w restauracjach za wyjątkiem

win i wódek;

f) owoce krajowe świeże i suszone, cytryny;

g) mięso, wędlina, drób i tłuszcze jadalne. Bydło, żywa waga, nierogaczna, mięso, wędlina, drób, słonina, smalec, łój jadalny, tłuszcze roślinne;

h) artykuły kolonialne i inne: herbata, kawa, kakao, ryż, cukier, cykorja, marmelada, powidła, sól, ocet, oliwa, śledzie, zapalki, drożdże, miód, pieprz, proszki do pieczenia, grzyby, oleje jadalne;

i) artykuły odzieżowe, galanteria: materiały wełniane, materiały bawełniane, materiały półwełniane, odzież (gotowe ubrania), bielizna, wyroby trykotowe, wełniane i bawełniane, kapelusze i czapki, obuwie, galanteria nieopłacająca podatku od zbytku;

k) artykuły opałowe: węgiel, koks, drzewo, torf, brykiety;

l) artykuły oświetleniowe: nafta, spirytus do palenia, świece, elektryczność, gaz, artykuły do instalacji elektryczności i gazu;

m) pasza: siano, słoma, owies, otręby, makuch, (pasza treściwa);

n) artykuły budowlane: cegła, wapno, cement, drzewo budowlane, żelazo do budowy, gwoździe, szkło do szyb;

o) artykuły gospodarstwa domowego: naczynia żelazne, naczynia emaliowane, naczynia blaszane, naczynia gliniane, szklanki, fajans, porcelana gładka niomalowana, łyżki, noże, widelce (z wyjątkiem srebrnych i złotych), łańcuchy, sznur, nici, pasta do obuwia, mydło do prania, szczotki, pasta do podłóg, soda;

p) skóry: skóry niewyprawione, skóry wyprawione;

r) przybory szkolne i materiały piśmienne: papier, pióra, ołówki, gumy, atrament, bibułka, kajety etc.

s) artykuły apteczne: środki opatrunkowe, środki dezynfekcyjne, bandaż, gaza, wata, najniezbędniejsze artykuły codziennej higieny jak: szczoteczki do zębów, proszki i pasty do zębów, terpentyna, benzyna, wosk etc.

Winni niestosowania się do powyższego będą karani administracyjnie aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 3000 zł lub jedną z tych kar.

Nowe, dnia 28 października 1936 r.

(—) Kuchczyński, burmistrz.

PŁASZCZE ZIMOWE DAMSKIE, MĘSKIE I DZIECIĘCE

Wielki wybór!

TRYKOTAŻE • SWETRY • PULOWERY
SPECJALNIE ZNIŻONE CENY

I RÓŻNEGO RODZAJU OBUWIE CIEPŁE
TAKŻE DLA DZIECI

już nadeszły i polecam po cenach bezkonkurencyjnych

Rynek 25

W. JAZDZEWSKI, Nowe

Telefon 15

Bławaty. Konfekcja. Obuwie. Galanteria.